

andre Administrationers Vedkommende. Vi vil jo inden ret længe kunne forvente et Forslag om nye Tjenestetidsregler, hvilket Forslag ogsaa vil medføre betydelige Beparelser, og for saa vidt det bliver gennemført, hvad jeg absolut tror, vil det altsaa medføre, at vi stiler imod Balance.

Der er naturligvis indenfor Statsbanerne adskillige Poster, som man maa fæste Opmærksomheden ved, naar man læser Finanslovforslaget igennem. Der er f. Eks. opført en mægtig Post til Fribeholdning for Statsbanernes Personale, hvilken Post er kommet et betydeligt Stykke op over Millionen. Denne Sum er opført med 1 124 000 Kr. Der er en anden Post til Lønninger af Elever paa 1 200 000 Kr. Man vil maaske sige, at det er nu en Gang saaledes, det kan der ikke ændres ved, men netop i en Tid, hvor vi maa ud med Lygten for paa alle Omraader at finde Beparelser, er der maaske en Mulighed for, at man paa saadanne store vigtige Poster alligevel kunde faa en Nedsættelse. Jeg kan huske, vi drøftede dette Spørgsmaal, da vi var ude at se Jernbaneskolen sidste Aar, og ved den Lejlighed fik oplyst, at Eleverne der ikke alene har deres fulde Lønning, men ogsaa faar fri Undervisning og frit Ophold. Man kan mene, at det spiller ikke nogen særlig stor Rolle, men det er dog et Spørgsmaal, om det Princip er rigtigt, at de, der kommer paa Jernbaneskolen for at dygtiggøre sig til senere at avancere, ikke alene skal have fri Undervisning og frit Ophold, men ogsaa skal have Lønning. Det bør sikkert tages under Overvejelse, hvorvidt disse Summer skal blive staaende.

Jeg vil gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at vi i Finansudvalget, og vistnok indenfor hele Rigsdagen, i længere Tid har haft vor Opmærksomhed henvendt paa den mægtige Stigning, der Aar for Aar finder Sted paa Landbohøjskolens Budget, og som fremgaar af to Tal, jeg skal tillade mig at nævne. I 1913—14 var Summen 580 000 Kr., og paa Finanslovforslaget for 1922—23 er der stillet Forslag til samme Formaal om 1 843 000 Kr. Naturligvis er det en given Ting, at flere og flere har faaet Del i Undervisningen, og der er paa mange forskellige Omraader kommet en ny Ordning, saaledes at Udgifterne for Staten nødvendigvis har maattet stige, men det er dog en mægtig Stigning. Lignende Forhold ser man ved Universitetet og ved Polyteknisk Læreanstalt, men Stigningen

er, saa vidt jeg ved, langt den højeste for Landbohøjskolens Vedkommende. Jeg har for nogen Tid siden set, at der indenfor en af de mange Kommissioner, vi har siddende, har været en Plan oppe om, at en Del af Landbohøjskolens Undervisning skulde flyttes til Lyngby. Jeg vil allerede paa det nuværende Tidspunkt advare mod, at man nu, efter at det hele bliver færdigt ude paa Landbohøjskolen, hvilket har kostet meget store Summer for den danske Statskasse, kommer med en ny Plan, som atter vil betyde meget store Udgifter, og det er en given Sag, at det vil der komme, i det Øjeblik en Del af Undervisningen skulde flyttes ud til Lyngby. Det er aldeles nødvendigt overfor de mange Kommissioner, vi har, at gøre opmærksom paa, at i Tider som disse maa vi søge at hindre, at saadanne Udgifter kommer alt for højt op.

Der er ogsaa paa Undervisningsministeriets Budget adskillige Udgiftsbeløb, som er steget ganske kolossalt i de senere Aar. Der er ingen Tvivl om — det ved vi alle —, at Overtagelsen af de private Gymnasier vil medføre ikke alene meget betydelige Udgifter i en længere Aarrække, men at der ogsaa vil blive Tale om ret store Byggeforetagender. Det viser sig bestandig, at i samme Øjeblik en eller anden privat Institution overgaar til Staten, kommer der Fordringer om store nye Byggeforetagender, og det vil, efter hvad vi har set, antagelig ogsaa ske med Hensyn til Gymnasierne. Men jeg vil haabe, at man er varsom i den Henseende i de kommende Tider.

Da jeg nu er ved Undervisningsministeriets Budget, og da vi har en Skolekommission siddende, kunde der maaske være Grund til at gøre opmærksom paa, at man ikke fra dens Side maa komme med Forslag til Rigsdagen, der medfører meget store Merudgifter. Vi maa sætte Tæring efter Næring, ellers gaar det os galt i økonomisk Henseende. Jeg er sikker paa, at alle er villige til at ofre det mest mulige paa vort Skolevæsen, men ogsaa der maa der være en Grænse.

Efter det Lovkompleks, vi i sidste Samling fik gennemført angaaende vort Udenrigsstyre, er Udgifterne under Udenrigsministeriet ogsaa meget store. Vi gennemførte disse Love, fordi vi tror, at de Folk, vi sender ud til de forskellige Verdenshjørner, til de forskellige baade europæiske og andre Lande, skal gøre deres Nytte ved at give Erhvervslivet her i Danmark Vink, naar der er Tale om, at der